

[Villumsen.]

Mit Parti finder ligeledes, at den højtærede Minister har haft en heldig Haand, naar han holder det paatænkte Tilskud til Opførelse af Aldersrenteboliger, indtil videre ogsaa til Huslejhjælp, uden for det almindelige skønsmæssige Tillæg. Derved fremmes bedst det tilstræbte Formaal, nemlig at animere Kommunerne til at gøre en virkelig Indsats for at forbedre Boligforholdene for de gamle. Mange gamle bor i Dag under skandaløse Forhold, betaler en høj Leje for usle smaa Rum, ja, i mange Tilfælde maa op imod Halvdelen af Renten erlægges som Husleje. For Ægteparrenes Vedkommende er Huslejen i Almindelighed en 35—40 Kr. pr. Maaned, for enligstillede en 25—30 Kr. i København maaske endda en Del mere. Det er derfor ganske unødvendigt for mig at udmale, hvilket stort Gode det vil være for de gamle, at dette Spørgsmaal tages op til en virkelig dybtgaaende Løsning.

Alt i alt er de foreslaaede Forbedringer for Rentenyerderne, specielt for Aldersrentenyerderne, meget betydningsfulde, de vil blive hilst med Glæde af de gamle, og de betegner vel nogenlunde Grænsen for, hvad Samfundet i Dag evner at yde til disse vanskeligt stillede Medborgere. Dermed være ikke fra min Side sagt, at Rentenyerderne har faaet Kaar, som i et og alt er upaaklagelige, men jeg har den bestemte Opfattelse, at ikke mindst Forhøjelsen af Beløbet til personlige Tillæg, det Beløb, der stilles til Raadighed til Hjælp til Fremskaffelse af Boliger, vil betyde en meget værdifuld Forbedring for Rentenyerderne, ikke alene for Aldersrentenyerderne, men ogsaa for Invaliderenyerderne, derigennem at man tager de 7½ pCt. under eet; man kan maaske aflaste denne Konto noget ved Boligtilskud til Aldersrentenyerderne, saaledes at der kan blive noget mere til de vanskeligt stillede Invalidider. Men, som sagt, jeg mener ikke, de gamles Problem er fuldt og helt løst; det bliver det vel først den Dag, vi har en virkelig Folkepensionering gennemført. Jeg ved, der er mange, som stadig i deres Tanker sysler med en Overbygning over Aldersrenten, og det er en Tanke, der ikke mindst drøftes blandt de forholdsvis godt stillede Arbejdere, men det vil være rigtigt paa Forhaand at gøre opmærksom paa, at den jævne Befolkning har en betydelig Kontingentbyrde at bære paa, og det er efter min Mening ikke nok, at der skabes Adgang til en saadan Overbygning, man maa ogsaa skabe virkelige Muligheder

for, at alle kan komme til at nyde godt deraf.

Med Hensyn til de øvrige foreslaaede Ændringer kan jeg henholde mig til den højtærede Socialministers Forelæggelsestaler i Fjor og i Aar. Ændringerne betyder enten en Klargørelse eller Forbedringer af de hidtil gældende Bestemmelser. Det gælder de ændrede Regler for Fribefordring, Folkeforsikringslovens § 17, hvorom jeg da ogsaa forstaar, at der er opnaaet Enighed baade med de samvirkende Sogneraadsforeninger og det af Socialministeriet nedsatte Udvalg; det gælder endvidere Tilføjelsen til Bestemmelsen i Lovens § 19 vedrørende Barselhvile, altsaa de arbejdende Kvinders Adgang til Dagpenge, naar de i et Tidsrum af 8 Uger før en Barnefødsel ophører med deres Arbejde. Et afgjort Fremskridt for Invaliderenyerderne er det, at de ved Overgang til Aldersrente faar Lov til at beholde det almindelige Invalidetillæg, og at denne Bestemmelse ogsaa kommer til at gælde de Invaliderenyerdere, som er overgaaet til Aldersrente i Tidsrummet siden 1. Oktober 1933. En god Forbedring for Rentenyerderne er det ligeledes, at de ved Opgørelsen af deres Indtægt faar Lov til at fradrage Udgifter til Skatter og Kontingent til Syge-, Invalide-, Begravelses- og Arbejdsløshedsforsikring.

Et Hul i den nugældende Lov udfyldes ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 21 om, at Aldersgrænsen for Børn, over for hvilke der kan iværksættes Oplærings- eller Helbredelsesforanstaltninger, flyttes fra det 15de til det 18de Aar. De administrative Myndigheder er her Gang paa Gang stødt paa Vanskeligheder, fordi Forældrene ofte, selv om de ikke just har været ubemidlede i Forsorgslovens Forstand, ikke har kunnet bekoste disse tit ret kostbare Foranstaltninger.

Jeg er tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelser i Forelæggelsestalen vedrørende den Henvendelse, De samvirkende Sygekasser i Fjor rettede til det da nedsatte Udvalg om de efter Sygekassernes Mening forholdsvis mange Medlemmer, de efterhaanden har faaet, der har indmeldt sig som bidragydende, selv om de i Virkeligheden opfylder Betingelserne for at være nydende Medlemmer, og som først paa et senere Tidspunkt lader sig overføre til at være nydende. Det er et Forhold, som Sygekasserne i det lange Løb ikke kan være tjent med, og det er mit Haab, at vi paa dette Punkt kan naa til et Resultat uden i alt for høj Grad at angribe den Frivillig-